

Blužnutės

Žiedeliai gležnučiai ištryškę
Kaip mažos geltonos saulutės.
Ant skėčio žalsvo sutūpę
Puokštę geltoną supa.
Čia tokios džiugios blužnutės,
Kad noris būti ir būti.
Išgydo jos sergančią blužnį,
Jų vardas šitą pasako.
Tai fėjos sveikatos ant tako.

Giedrius Garbačius, 9 kl.

<p>Šalpusnis</p> <p>Dar pusnys giriose būna, O šalpusnių žiedai jau tūno. Kyšo geltonos galvelės Iš baltos šaltos pusnelės.</p> <p>Nešalta jiems tikriausiai pusnyse pabūt, Kad jau anksti pavasarį saulelės pasirodo, Ir kaip smagu ankstyvą rytą giroj būt, Matyt, pavasaris ateina, juk atrodo.</p> <p>Gintarė Kondratavičiūtė, 9 kl.</p>	<p>Šalpusnis</p> <p>Šalpusnis, šalpusnis Iš šalto pusnies lenda. Ir geltoną savo žiedą Prieš saulelę lenkia.</p> <p>O dabar visi Gėrisi pamatę, Kad iš tolo šviečia Lyg gelsva plaštakė.</p> <p>Ugnė Gusaitė, 9 kl.</p>
--	---

Šalpusnis

**Pro šaltą pusnį, pro šaltą pusnį
Regiu prabundantį šalpusnį.
Pavasario ir saulės tai sūnelis,
Todėl kaip saulė šviečia jo žiedelis.**

**Ant balto balto pusnies patalėlio
Ilsisi galvelė saulės sūnaitėlio,
To pavasarėlio mažo pranašėlio:**

- Džiaukitės, dainuokit saulė vėl parėjo!

<p>Rūtenis</p> <p>Štai rūtenis tas gražusis, Violetiniais žiedais. Kelia galvą link saulytės, Juokiasi plačiai.</p> <p>Kelią galvą link saulytės, Stiebiasi aukštyn. Teikia laimę jį matyt, Saulėtom dienom.</p> <p>Audronė Štreimikytė, 9 kl.</p>	<p>Rūtenis</p> <p>Štai rūtenis šalia kelio</p> <p>Ilgisi Rūtelės, Jiedu gražūs, garbanoti, Kaip josios kaselės. Mėlynos spalvos žiedeliai, Kaip Rūtelės akys, Jiedu žiba, raibuliuoja Džiaugiasi be galo.</p> <p>Sandra Rudzevičiūtė, 9 kl.</p>
---	--

Rūtenis

Tavo lapeliai kaip rūta žalioji,
Todėl tave myli mergelė jaunoji.
Puošia galvelę rūtenių vainikais,
Ir savo laime, rūteni, tiki.

Jos garbanėlės kaip rūtenių kekės,
Ir vardas Rūtelė kaip rūtenio sesės.
Ir akys spindi kaip rūtenių žiedai
Gaivumu, linksmumu mėlynai.

Plukė

**Plukė plūkias nuo pat ryto.
Atsidūsta: „Kaip sunku!“
Darbui galo nematyti,
Tik daugėja jai vargų.**

**Balti lapeliai stiebias saulėn,
Tolyn nuo vargo ir darbų.
Tiktai šaknelė žemėj likus
Neleidžia skriet džiaugsmų taku.**

**Vėl iš ryto plūkias plukė.
Liko kalnas jai darbų.
Ji supranta – toks likimas.
Negyvens ji be vargų.**

Rasa Bliūdžiūtė, 9 kl.

ŽIBURIUKAS

**Žiba, žiba žiburiukas –
Tai žibutės pumpuriukas.
Mažas, mėlynas, gražus
Puošia jis mūsų Rokus.**

**Tik pavasaris ateina,
Skinti pradėdam po vieną.
Kai puokštelė susidaro,
Nešam mokytojai ant stalo.**

**O saulytei skaisčiau šviečiant,
Skardžio šlaitas mėlynai nusėtas,
Kur tik eini pumpuriukas –
Mažas, mažas žiburiukas.**

Daiva Sorokaitė, 9 kl.

Žibutė

**Ten miškely prieš saulutę,
Žiba mėlyna žibutė.
Žybsi tartum žiburiukas,
Tartum mažas deimančiukas.**

**Nors miškelis vis dar miega,
Ji žibėdama kartoja:
„Jau pavasaris atėjo!
Kelkitės visi iš miego! ”.**

Karolina Kazlauskaitė, 9 kl.

Plautė

Daili, maža gėlytė

Su rausmėliais žiedeliais,

Trapiais, žaliais lapeliais,

Išplovus mano sielą,

Gražinusi kasdieną,

Nuvyto per naivumą,

Tą žmogišką godumą...

Prisimena: upe keliauja,

Nusilpusi kariauja,

Kad kuo ilgiau išliktų,

Iš bado nenumirtų,

Bet ji neliūdi, ne,

Ji džiaugiasi, vaje!

Stebuklą ji padarė:

Plaučius švariai išvalė...

Dėl to ji šypsosi visiems,

Net ją kankinusiems,

Todėl neverk ir tu,

Nors taip širdy sunku.

Tu prisimink gėlelę,

Praplaukusią upelį.

Žymantė Saveraitė, 9 kl.

VIŠTAPIENĖ

Pavasario saulei sušildžius žemes,

Prabudo ilgai miegojus gamta,

Ir kyla, išnyra po miego saldaus

Mažutės gėlytės geltoni žiedai.

Kas ji, ta trapi geltonspalvė gėlelė?

Trapiais žiedlapiais apaugus dailiai.

Gal žibutė? Plukė? Pienė?

Ne, tai trapioji vištapienė,

Kuri visad puošia mišką varpelių žiedais

Kaip viščiukai geltonais vištos vaikais.

Linas Mitkevičius, 9 kl.

<p>Gebenė</p> <p>Gebenė augalas visžalis,</p> <p>Su šakotu stiebu</p> <p>Jis driekias žeme</p> <p>Ir lipa į medžius.</p> <p>Gebenė geba gydyti ligas,</p> <p>Ją rasi miške.</p> <p>Ji Dievų numylėtinė</p> <p>Ir žmonių gelbėtoja.</p> <p>Žygimantas Kuzmickas, 9 kl.</p>	<p>Gebenė</p> <p>Rokuose auga gėlelė,</p> <p>Ji vardu gebenė.</p> <p>Ji yra labai graži,</p> <p>Fotografuotis su ja gali.</p> <p>Į kalnus, drauge, tu gal lipi</p> <p>Ir kartais jos nesurandi?</p> <p>Bet sakau, ieškok toliau</p> <p>Ir ligom nesirk daugiau!</p> <p>Tomas Augustauskas, 9 kl.</p>
--	---

Gebenė

Gebenės gebėjimai nerealūs:

Į kalnus aukščiausiai išliauš.

Į ąžuolo viršūnę įsigaus.

Gal užsliuogs ligi pačio dangaus?

Gebenė geba išlikti žalia

Ar kepintų saulė, ar siaustų žiema.

Linksmė žaliuoja gebenių kaskadom.

Gebėk pasisemti iš jų sveikatos.

Švitriešis

Kaip kardas švitrus švitriešis

Naujų teritorijų gviešis.

Nušveis nuo paviršiaus kitus

Ir vienas augs išdidus.

Blizgūs kaip auksas žiedeliai,

Kaip žalvaris spindi lapeliai.

Kaip bombos šaknų jo gumbeliai.

Karys tai – užleiskite kelią.

Danas Žeimys ir Justas Grabauskas, 9 b kl.

Pipirlapė

Kas tau sakė? Kas tau sakė?

Kaip pipirai josios lapai?

Pipirlapė, pipirlapė –

Gydytoja nuo baltakės.

Pipirlapės lapelius

Žiemą rasi net žalius.

O puokštelėj su žibutėm

Pipirlapei gera būti.

Eimantas Zubavičius ir Martynas Keturakis, 9b kl.